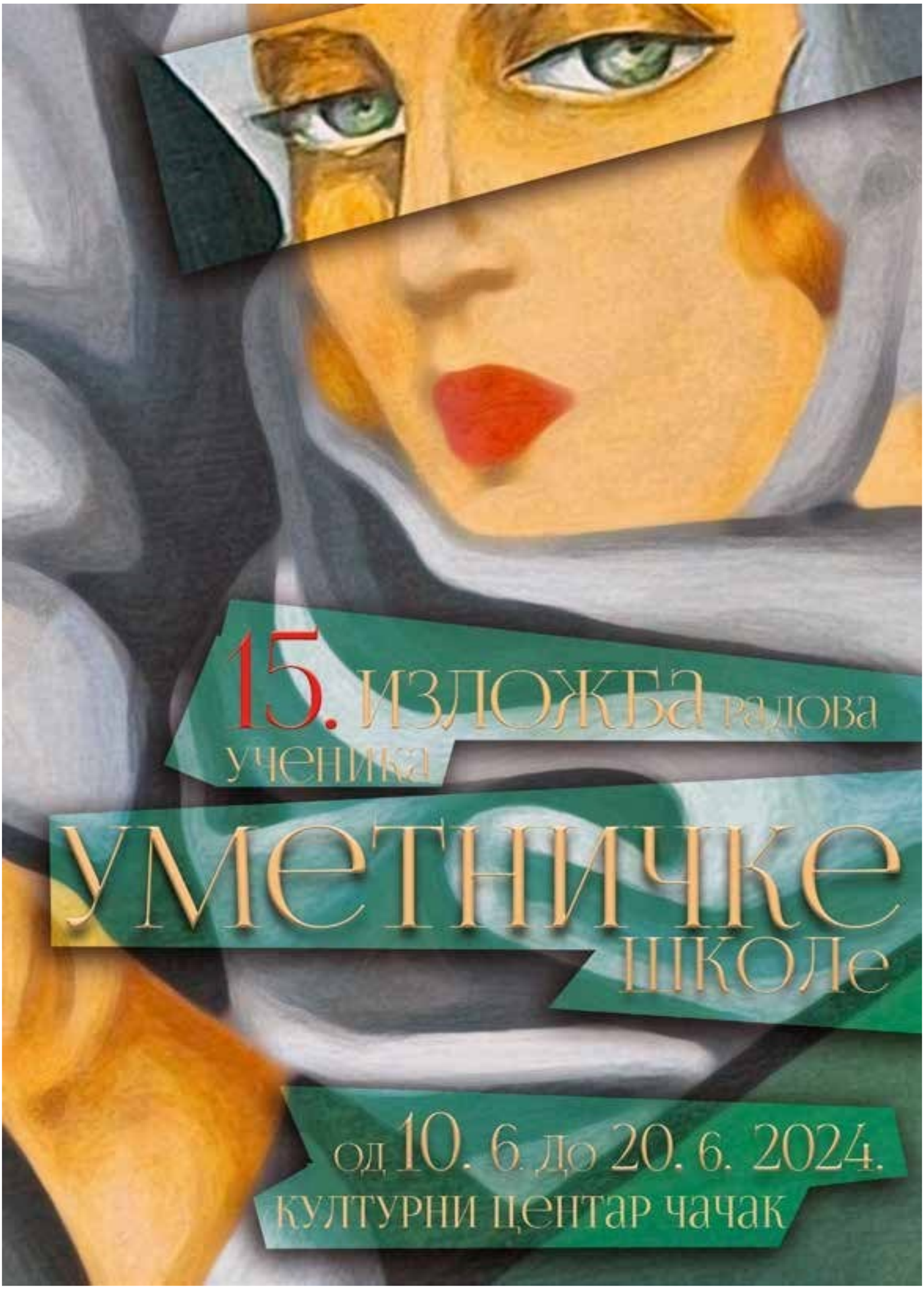
15. ИЗЛОЖБА радова
ученика
УМЕТНИЧКЕ
ШКОЛе
од 10. 6. до 20. 6. 2024.
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ЧАЧАК

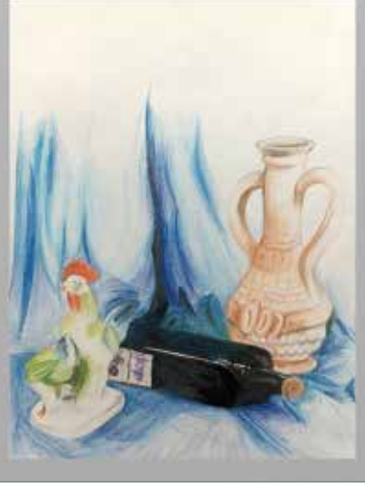

Клесар: Јасна Кувекаловић, Исидора Мудринић, Огњен Петровић, Алекса Секулић, Јована Марић , Анђела Павловић, Матеја Сретовић, Ања Стевановић, Душица Стевовић, Матија Арсенијевић, Ирена Гајић, Мина Перишић,
Техничар дизајна графике: Ивона Божовић, Сара Вуковић, Валентина Достанић, Магдалена Златић, Павле Ивановић, Лучија Јечменић, Ђорђе Мирковић, Сара Мирковић, Пеђа Плавшић, Теодора Савић

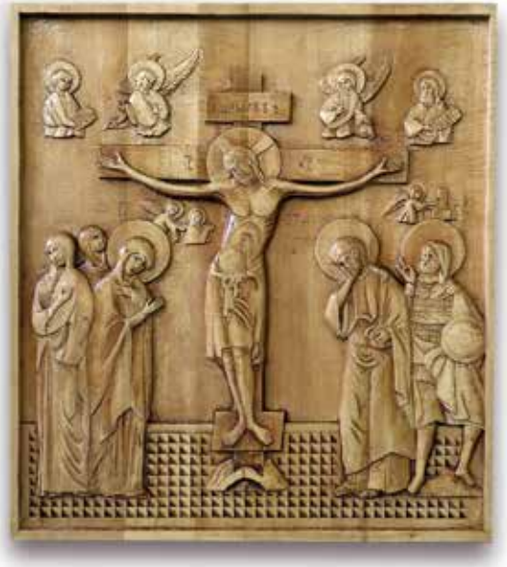

Дрворезбари: Гала Глишин, Катарина Домановић, Анђела Ђелкапић, Лена Ђорђевић, Давид Петровић, Милић Равић, Андријана Ракићевић,Катарина Васић, Софија Милисављевић, Дамјан, Обрадовић Ања, Петровић Ана, Рабреновић, Магдалена Трипковић, Мина Ђурчић, Софија Крстић, Љиљана Лазић

Конзерватор културних добара: Ђорђе Вујанић, Теодора Ђурђић, Кристина Живковић, Миа Лукић, Јасмина Михаиловић, Бојана Поповић, Стефанија Брајовић, Тијана Јелић, Јана Крцић, Даница Милошевић, Миа Јована Никић, Тања Николић, Мартина Пуача, Тијана Чиврак, Анђела Мајсторовић, Маша Мартаћ, Мина Милановић, Иванка Неранџић, Симона Перовић, Јана Ранђеловић, Јулијана Секулић

Техничар дизајна ентеријера и индустријских производа: Анастасија Варевац, Александар Диздар, Срђан Драмићанин, Никола Јелић, Стефан Филиповић, Сања Шарац, Ана Жужић, Ђурђа Поповић, Андријана Ристић

Годишња изложба ученика Уметничке школе

Уметност је временска машина.

То нисам чуо и научио ни од једног теоретичара, писца који се бави проблемом уметности, нити од колеге историчара, филозофа, ни од какве умне и уважене свезнадарске главе. То сам чуо пре неку годину од ученице којој сам имао част да предајем и, истовремено, да и сам учим и будем нечему научен.

Сасвим супротно изреченом, ми смо у ходу историје, у поретку еона и епоха навикли да се крећемо углавном праволинијски, и схватања смо, као и антички Римљани, да повест има један једини, линеарни ток, који нас својом неумитношћу води од прогреса ка паду, и од Голготе ка Васкрсу. Али, на томе путу настају дела што у виду једног јединог материјалног факта чувају сведочанство и спомен неке минуле стварности, и у којима та стварност није тек куриозитет и предмет интересовања доконих усамљеника, већ сам живот, доживљен у крајности егзалтације и васпостављен до неминовности којој нема паралеле. Таква дела негирају мишљење да све живи и умире једном и засвагда. Таква дела у својој актуалности поричу коначност наше егзистенције и приземност свагдашњега живота. Њима се спајају најудаљеније обале, примичу даљине, и, у нови живот, враћају минула доба.

Такво чудо и ми имамо привилегију да осведочимо у сусрету са овом изложбом. На њега је још у 19. веку мислио Бодлер када је писао да поједино дело цени према богатству асоцијација које оно у њему побуђује. И заиста, међу многим и многим призорима и лицима тек се некоме и некоме деси да у тренутку сусрета у нама пробуди унутрашњу искру, и да у том пражњењу кола наших доживљаја, слика и одјека потекне брже, захваћено носталгијом и чежњом за временима у којима никада нисмо били.

Тако ће и овде добродошли намерник, вољени гост или пак луталица и потукач, сви без разлике пронаћи нешто за себе. Од прве, неодољиве импресије која нагони да се виђено у даху фиксира на белини хартије, преко дела остварених у једрој и племенитој материји на коју се већ хвата прва патина, до познатих визура града које се у судару колажираних фрагмената претварају у мапу присних додира, нежних сусрета, заумних укрштања.

На први поглед, рећи ће неко, није то ништа велико ни значајно. Прошла је још једна година у атељеима оне уметничке школе, и сада се ти радови износе пред јавност да покажу методе, доприносе и резултате једног времена које је као и свака бесценост прохарчено у лакој игри. Али, такви се варају. Управо вечерас, то искуство се у свим својим непоновљивим видовима враћа да посведочи о томе куда смо све путовали, камо смо снатрили, где блудели. И не само вечерас – већ, сваки пут када неко у времену што надолази и које нас надилази буде споменуо име некога од нас.

Јер, уметност је временска машина. Уметност је експлозија!

Миодраг Даниловић

Организатор изложбе: Културни центар, Машинско-саобраћајна школа
Поставка изложбе: Миодраг Даниловић, Немања Допсај, Зорана Драгићевић Перуничић, Теодора Војиновић
Графичка припрема: Владимир Антић
Уредник издања: Ана Дамљановић
2024.год